

# The Baby-Diaper Equivalentie Theorie

Als je rondkijkt op de Adult Baby-websites, zie je dat het centrale object en de focus voor bijna iedereen de luier of luier is. Niet zo verwonderlijk natuurlijk, maar heb je je ooit afgevraagd waarom dat zo is? Waarom is de luier overweldigend de focus van de overgrote meerderheid van dergelijke sites?

We weten en beseffen al dat luiers het belangrijkste object zijn in het universum van volwassen baby's. Nogmaals, geen verrassing en een herformulering van het voor de hand liggende. Maar heb je ooit gevraagd waarom? En heb je je vooral afgevraagd waarom wanneer luiers zoals fopspenen en flesjes en babykleertjes etc inderdaad heel gewoon zijn, luiers alomtegenwoordig zijn? *Elke volwassen baby draagt luiers - en gebruikt ze*. Wat nog belangrijker is, het is bijna altijd het eerste babyartikel waarmee we in ons leven in aanraking komen.

Luiers zijn ons belangrijkste item en met een zeer grote marge. Bij het proberen een alomvattend en nauwkeurig model van het gedrag van volwassen baby's te ontwikkelen, heeft de luier zich altijd onderscheiden als anachronisme vanwege zijn universaliteit, terwijl andere objecten heel anders zijn. Het enige object dat in de buurt van de luier komt, is de fopspeen en ik stel voor dat dit om dezelfde reden is die ik binnenkort zal bespreken. Veel volwassen baby's gebruiken fopspenen en de meeste, maar luiers worden door elke volwassen baby gedragen. Dat idee kan op zijn eigen manier controversieel zijn, maar als we 'volwassen baby' op een zinvolle manier willen definiëren, moet de betrokkenheid van luiers op een of andere manier als een vereiste worden beschouwd.

Aan de oppervlakte en van buiten naar binnen kijkend, is het krachtige effect van de luier op volwassen baby's verrassend en misschien zelfs onbegrijpelijk. Als een lichaamsdeel dat is ontworpen om menselijk afval op een omvangrijke en zichtbaar voor de hand liggende manier op te slaan, heeft het weinig dat je van nature zou verwachten om aan te trekken *iemand*, laat staan het relatief grote aantal luier enthousiasten. Er is hier duidelijk meer te zien en te begrijpen dan de intrinsieke en elementaire aard van de luier.

Wat verder bijdraagt aan het mysterie is dat luierattractie niet alleen begint in de puberteit of later, waar experimenten met objecten kunnen leiden tot een fetisj of op zijn minst een voorbijgaande interesse. De genitale druk die een luier geeft, kan door opwinding leiden tot de ontwikkeling van een seksuele fetisj, maar het verklaart nog steeds niet hoe de overgrote meerderheid de luier ook gebruikt voor zijn *normale doel*, inclusief vervuiling.

Luier aantrekkelijkheid lijkt zich ook te ontwikkelen in de zeer vroege levensjaren, wat niet erg logisch is, omdat er op deze leeftijd weinig genitale stimulatie of masturberende chauffeurs in de weg staan. Het ontwikkelt zich ook paradoxaal genoeg bij kinderen die zo jong zijn dat ze in feite nog steeds fulltime in de luiers zitten of in ieder geval voor de nacht. Op deze leeftijd is er niets dat een luier speciaal maakt. Bijna alle baby's dragen luiers, dus wat is het probleem?

Dus wat maakt de luier zo speciaal dat het een zeer krachtige aantrekkingskracht heeft op die zo jong en dan het hele leven blijft? Waarom komt de luier industrie voor volwassenen zo vaak voor dat zoveel volwassenen luiers dragen voor niet-medische redenen? Wat maakt de luier of luier zo anders dan al het andere in de AB-wereld? Waarom staat het centraal bij alles wat we doen, zeggen of denken als volwassen baby's?

# The Baby-Diaper Equivalentie Theorie

Als we aan echte baby's denken, zullen we ons vaak een jong kind voorstellen dat een luier draagt en mogelijk ook aan een fopspeen zuigt. Denk er even over na. Heeft u *ooit* een baby visualiseren en *niet* ook zien dat kind in een luier? Waarschijnlijk niet vaak. Ziet bijna elke foto, video, advertentie of ander beeldmateriaal die baby niet in een luier? Wanneer tekenfilms de baby versie van hun personage willen laten zien, is dat niet de belangrijkste verandering om ze gewoon in een luier te doen, een fopspeen toe te voegen en ze in omvang te verkleinen? Is dat hoe we een baby definiëren - als een klein persoon in een luier? Het antwoord is verrassend omdat dat grotendeels waar is - althans bij de eerste indruk. En het is de eerste indruk die meestal zegt wat we echt denken!

Als je een kind hebt grootgebracht, is die eerste substantiële stap *uit de kindertijd zindelijkheidstraining* en zindelijkheidstraining betekent het ontbreken van luiers. Ouders zullen vaak onbewust gelijkstellen dat ze geen baby meer zijn met luiervrij zijn, althans op een belangrijke manier, en blijkbaar ook de rest van ons.

Hier is een gelijkwaardigheid die u misschien verrassend en zelfs controversieel vindt.

***Luiers = kleutertijd en kleutertijd = luiers***

En als volgt

***Geen luiers = geen baby***

Het is onze hypothese - *de gelijkwaardigheid stelling* van de babyluier - dat de echte kracht van de luier - in tegenstelling tot andere objecten - is dat deze door vrijwel wordt bekeken iedereen als synoniem voor kindertijd. Dit kan een onbewuste gelijkwaardigheid zijn, maar niet onredelijk. Hoewel sommige peuters luiers dragen en waarschijnlijk alleen naar bed, dragen bijna ALLE zuigelingen de hele tijd luiers. In onze gedachten en onze percepties creëren we een bijna onbreekbare correlatie tussen luiers en kleutertijd.

Onze geest kan buitengewoon krachtige dingen zijn en kan buitengewone logische sprongen maken. Tenzij er een medische reden voor een niet-zuigeling aan een luier dragen dan de verbinding die wordt gemaakt is zeer eenvoudig en ook heel onbewust gemaakt dat:

***Als je een luier dragen dan ben je een baby***

Ook

***Als u een baby dan je draagt een luier***

Onze rationele geest zou de bovenstaande beweringen natuurlijk als absurd moeten afwijzen. Een volwassene heel eenvoudig *kan* een luier dragen en geen baby zijn. Zo eenvoudig is het echter niet en hier komt psychologische regressie in beeld.

Psychologische regressie overwint de inconsistentie dat je fysiek een volwassene bent en geen baby en maakt het dragen van een luier zowel natuurlijk als consistent. Er is geen conflict tussen het dragen van een luier en het feit dat alleen baby's luiers dragen - omdat je gedeeltelijk een baby bent. Het kan een krachtige of zelfs verontrustende gedachte zijn. Op basis van enkele reacties op deze hypothese is het een beetje te veel om mee om te gaan.

# The Baby-Diaper Equivalentie Theorie

Deze hypothese helpt de kracht en de alomtegenwoordige aanwezigheid van de luier / luier in het leven van volwassen baby's te verklaren. Maar het geeft ons ook enig inzicht in het belangrijkste probleem voor volwassen baby's, namelijk relaties en hoe we door anderen worden bekeken.

Als we onbewust het verband leggen tussen het dragen van een luier en een baby zijn, is het dan niet alleen aannemelijk, maar waarschijnlijk dat anderen hetzelfde doen? Is het mogelijk dat de echtgenoot, partner of familie vaak zo ongelooflijk slecht reageert op het dragen van luiers omdat ze dezelfde onbewuste verbinding maken? Zou dat ook niet verklaren waarom mensen het dragen van luiers kunnen verachten en het toch niet gemakkelijk kunnen uitleggen of een reden kunnen geven die niet geloofwaardig is?

Misschien zien en begrijpen ze wel intrinsiek dat, door het dragen en gebruiken van een luier, dat volwassen baby's in feite op een ongedefinieerde en 'vage' manier baby's zijn. En hoeveel mensen willen met een baby trouwen? Niet veel.

Stof tot nadenken.

**Michael Bent.**

**AB Discovery (c) 2015**

**[www.abdiscovery.com.au](http://www.abdiscovery.com.au)**